

Muestra - Propuesta trabajo final

Gabriel Patrón

Mayo 2020

1 Original

Ὅσοις τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αὐτῶν ὁρμωμένοις χώρας ὑπερόριοί τε ἀγῶνες καὶ κίνδυνοι συμβαίνουσιν, ἂν τι σφάλμα γένηται κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν, ὑπολείπεται τοῖς περιγίγνομένοις αὐτῶν οἰκεία τε χώρα καὶ πόλις καὶ πατρίς, ὥστε οὐκ ἂν ἄρδην πάντες ἀναιρεθείησαν: [2] τοῖς δὲ ὑπὲρ τῶν μεγίστων μέλλουσι κινδυνεύειν, ἱερῶν καὶ πατρίδος καὶ γονέων καὶ τέκνων καὶ τῶν ἄλλων, οὐκ ἴσος οὐδὲ ὅμοιος ἀγὼν ἐστίν, ἀλλὰ σωθεῖσι μὲν καὶ καλῶς ἀμυναμένοις τοὺς πολεμίους φοβεροὺς τοῖς ἐναντίοις καὶ δυσεπιθέτους εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον εἶναι, κακῶς δὲ προσενεχθεῖσι πρὸς τοὺς κινδύνους οὐδεμία ἐλπίς σωτηρίας ὑπάρξει. [3] τοὺς οὖν ὑπὲρ τοσούτων καὶ τοιούτων μέλλοντας ἀγωνίζεσθαι οὐδεμιᾶς παρασκευῆς καὶ προθυμίας ἐλλίπεις εἶναι δεῖ, ἀλλὰ πολλῶν καὶ παντοίων ἔργων πρόνοιαν ἐκτέον, ὅπως διὰ γε αὐτοὺς μηδὲν φανῶσι σφαλέντες: [4] ἂν δὲ ἄρα τι σύμπτωμα γένηται, ἀλλ' οἱ γε λοιποὶ τὰ ὑπάρχοντα εἰς ταυτό ποτε καταστήσαιεν [p. 28] ἂν, καθάπερ τινὲς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ ἔσχατον ἀφικόμενοι πάλιν ἀνέλαβον ἑαυτούς. ι. Τὴν οὖν τῶν σωμάτων σύνταξιν σκεψαμένους πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ ἄστεος καὶ τῶν φυλάκων τὰς καταστάσεις καὶ περιοδίας, καὶ ὅσα ἄλλα σώμασι κατὰ τὴν πόλιν χρηστέον, πρὸς ταῦτα τοὺς μερισμοὺς ποιητέον. [2] τοὺς μὲν γὰρ ἐκπορευομένους δεῖ συντετάχθαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ πορείᾳ τόπους, ὥς χρή πορεύεσθαι παρά τε τὰ ἐπικίνδυνα χωρία καὶ ἔρυμνὰ καὶ στενόπορα καὶ πεδινὰ καὶ ὑπερδέξια καὶ ἐνεδρευτικά, καὶ τὰς τῶν ποταμῶν διαβάσεις καὶ τὰς ἐκ τῶν τοιούτων παρατάξεις: [3] τὰ δὲ τειχίῃ καὶ πολιτοφυλακήσοντα πρὸς μὲν τὰ τοιαῦτα οὐδὲν δεῖ συντετάχθαι, πρὸς δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει τόπους καὶ τὸν παρόντα κίνδυνον. [4] πρῶτον μὲν οὖν αὐτῶν ἀπονεῖμαι δεῖ τοὺς φρονιμωτάτους τε καὶ ἐμπείρους μάλιστα πολέμου, οἱ περὶ τοὺς ἄρχοντας [p. 30] ἔσονται: [5] ἔπειτα λοιπὸν ἀπολέγειν σώματα τὰ δυνησόμενα μάλιστα πονεῖν, καὶ μερίσαντα λοχίσαι, ἵνα εἷς τε τὰς ἐξόδους καὶ τὰς κατὰ πόλιν περιοδίας καὶ τὰς τῶν πονουμένων βοηθείας ἢ εἷς τινα ἄλλην ὁμότροπον ταύταις λειτουργίαν ὑπάρχωσιν οὗτοι προτεταγμένοι τε καὶ δυνατοὶ ὄντες ὑπηρετεῖν. [6] εἶναι δὲ αὐτοὺς εὖνους τε καὶ τοῖς καθεστηκόσι πράγμασιν ἀρεσκομένους: μέγα γὰρ πρὸς τὰς τῶν ἄλλων ἐπιβουλὰς τοιοῦτο ἀθρόον ὑπάρχον ἀντ'

ἀκροπόλεως: φόβος γὰρ ἂν εἴη τοῖς ἐναντία θέλουσιν ἐν τῇ πόλει. [7] ἡγεμῶν δὲ καὶ ἐπιμελητῆς αὐτῶν ἔστω τὰ τε ἄλλα φρόνιμος καὶ εὖρωστος, καὶ ὧς ἂν πλεῖστοι κίνδυνοι εἶεν μεταβολῆς γενομένης. [8] τῶν δὲ λοιπῶν τοὺς ῥωμαλεωτάτους ἡλικία καὶ νεότητι ἐκλέξαντα ἐπὶ τὰς φυλακὰς καθιστάναι καὶ τὰ τείχη, τὸ δὲ περιὸν πλῆθος μερίσαντα πρὸς τὸ μῆκος τῶν νυκτῶν καὶ τῶν φυλάκων τὸ πλῆθος κατανεῖμαι, [9] τῶν δὲ ὄχλων τοὺς μὲν εἰς τὴν ἀγοράν, τοὺς δὲ εἰς τὸ θέατρον, τοὺς δὲ ἄλλους εἰς τὰς οὖσας ἐν τῇ πόλει εὐρυχωρίας, ἵνα μηδὲν ἔρημον ἦ εἰς δύναμιν τῆς πόλεως. ιι. Ἄριστον δὲ τὰς ἀχρεῖους οὖσας εὐρυχωρίας ἐν τῇ πόλει, ἵνα μὴ σωματῶν εἰς αὐτὰς δέη, τυφλοῦν ταφρεύοντα καὶ ὡς μάλιστα ἀβάτους [p. 32] ποιοῦντα τοῖς νεωτερίζειν βουλομένοις καὶ προκαταλαμβάνειν αὐτάς. [2] Λακεδαιμόνιοι δὲ Θηβαίων ἐμβαλόντων ἐκ τε τῶν ἐγγυτάτω οἰκιῶν διαλύοντες καὶ ἐκ τῶν αἰμασιῶν καὶ τειχίων ἄλλοι κατ' ἄλλους τόπους φορμοὺς γῆς καὶ λίθων πληροῦντες, φασὶν δὲ καὶ τοῖς ἐκ τῶν ἱερῶν χαλκοῖς τρίποσιν, ὄντων πολλῶν καὶ μεγάλων, χρησάμενοι καὶ τούτοις προαποπληρώσαντες τὰς τε εἰσβολὰς καὶ τὰς διόδους καὶ τὰ εὐρύχωρα τοῦ πολίσματος ἐκώλυσαν τοὺς εἰσβάλλειν ἐπιχειροῦντας εἰς αὐτὸ τὸ πόλισμα. [3] Πλαταιεῖς δὲ ἐπεὶ ἦσθοντο νυκτὸς ἐν τῇ πόλει Θηβαίους ὄντας, κατανοήσαντες οὐ πολλοὺς αὐτοὺς ὄντας οὐδὲ ἔργων τῶν προσηκόντων ἀπτομένους, οἰομένους γε μέντοι κατέχειν τὴν πόλιν, ἐνόμισαν ἐπιθέμενοι ῥαδίως κρατήσκειν. τεχνάζουσιν οὖν εὐθέως τοιόνδε. [4] τῶν ἀρχόντων οἱ μὲν ὁμολογίας ἐποιοῦντο τοῖς Θηβαίοις ἐν τῇ ἀγορᾷ, οἱ δὲ παρήγγελλον κρύφα τοῖς ἄλλοις πολίταις σποράδην μὲν ἐκ τῶν οἰκιῶν μὴ ἐξιέναι, καθ' ἓνα δὲ καὶ δύο τοὺς κοινούς τοίχους διορύττοντας λαθραίως παρ' ἀλλήλους ἀθροίζεσθαι. [5] ἐτοιμασθέντος δὲ πλῆθους ἀξιωμαχοῦ τὰς μὲν διόδους καὶ τὰς ῥύμας ἐτύφλωσαν ἀμάξαις ἄνευ ὑποζυγίων, ἀπὸ δὲ [p. 34] σημείου ἀθροισθέντες ἐφέροντο ἐπὶ τοὺς Θηβαίους. [6] ἅμα δὲ τούτοις τὰ γυναῖκα καὶ οἱ οἰκέται ἦσαν ἐπὶ τοῖς κεράμοις, ὥστε βουλομένων τῶν Θηβαίων πράσσειν καὶ ἀμύνεσθαι ἐν σκότει, οὐκ ἐλάττω ὑπὸ τῶν ἀμαξῶν βλάβην ἢ ὑπὸ τῶν προσκειμένων αὐτοῖς ἀνθρώπων γενέσθαι. οἱ μὲν γὰρ ἔφευγον ἄπειροι ὄντες ἢ χρή σωθῆναι διὰ τὰς φράξεις τῶν ἀμαξῶν, οἱ δὲ ἐμπείρως διώκοντες ταχὺ πολλοὺς ἔφθειραν. [7] Ἐξοιστέον δὲ καὶ τὰ ὑπεναντία τούτοις, ὡς μιᾶς μὲν οὖσης εὐρυχωρίας κίνδυνον εἶναι τοῖς ἐν τῇ πόλει, ἂν προκαταλαμβάνωσιν οἱ ἐπιβουλεύοντες: κοινῷ γὰρ καὶ ἐνὸς ὄντος τόπου τοιούτου τῶν φθασάντων ἂν εἴη τὸ ἔργον. δύο δὲ ἢ τριῶν ὄντων τοιῶνδε τόπων, τάδε ἂν εἴη τὰ ἀγαθὰ: [8] εἰ μὲν ἓνα ἢ δύο καταλαμβάνοιεν τόπους, τὸν λοιπὸν ἂν τοῖς ἐναντίοις ὑπάρχειν: εἰ δὲ πάντας, χωρισθέντες ἂν καὶ μερισθέντες ἀσθενεστέρως διακέοιντο πρὸς τοὺς ὑπεναντίους ἀθρόους ὄντας, εἰ μὴ ἐκάστω μέρει ὑπερέχοιεν τῶν ἐν τῇ πόλει. ὡς δὲ αὕτως καὶ κατὰ τῶν ἄλλων πάντων θελημάτων χρή τὰ ἐνόντα ὑπεναντία τοῖς προγεγραμμένοις ὑπονοεῖν, ἵνα μὴ ἀπερισκέπτως τι ἕτερον αἰρή.

2 Resumen

”Ὅσοις τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αὐτῶν ὀρμωμένοις χώρας ὑπερόριοί τε ἀγῶνες καὶ ’κίνδυνοι συμβαίνουσιν, ἂν τι σφάλμα γένηται κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν, ’ὕπολείπεται τοῖς περιγιγνομένοις αὐτῶν οἰκεία τε χώρα καὶ πόλις καὶ πατρίς, ’ὥστε οὐκ ἂν ἄρδην πάντες ἀναιρεθείησαν: [2] τοῖς δὲ ὑπὲρ τῶν μεγίστων ’μέλ-λουσι κινδυνεύειν, ἱερῶν καὶ πατρίδος καὶ γονέων καὶ τέκνων καὶ τῶν ’ἄλλων, οὐκ ἴσος οὐδὲ ὁμοῖος ἀγὼν ἐστίν, ἀλλὰ σωθεῖσι μὲν καὶ καλῶς ’ἀμυναμένοις τοὺς πολεμίους φοβεροὺς τοῖς ἐναντίοις καὶ δυσεπιθέτους εἰς τὸν ’λοιπὸν χρό-νον εἶναι, κακῶς δὲ προσενεχθεῖσι πρὸς τοὺς κινδύνους οὐδεμία ’ἐλπίς σωτη-ρίας ὑπάρξει.’ ι. Τὴν οὖν τῶν σωμάτων σύνταξιν σκεψαμένους πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ ’τὴν διάθεσιν τοῦ ἄστεος καὶ τῶν φυλάκων τὰς καταστάσεις καὶ περιοδίας, καὶ ’ὅσα ἄλλα σώμασι κατὰ τὴν πόλιν χρηστέον, πρὸς ταῦτα τοὺς με-ρισμοὺς ’ποιητέον.’ [8] τῶν δὲ λοιπῶν τοὺς ῥωμαλεωτάτους ἡλικία καὶ νεότητι ἐκλέξαντα ἐπὶ τὰς ’φυλακὰς καθιστάναι καὶ τὰ τεῖχη, τὸ δὲ περιὸν πλῆθος μερί-σαντα πρὸς τὸ μῆκος ’τῶν νυκτῶν καὶ τῶν φυλάκων τὸ πλῆθος κατανεῖμαι, [9] τῶν δὲ ὄχλων τοὺς μὲν ’εἰς τὴν ἀγοράν, τοὺς δὲ εἰς τὸ θέατρον, τοὺς δὲ ἄλλους εἰς τὰς οὔσας ἐν τῇ ’πόλει εὐρυχωρίας, ἵνα μηδὲν ἔρημον ἢ εἰς δύναμιν τῆς πό-λεως.’ δύο δὲ ἢ τριῶν ὄντων τοιῶνδε τόπων, τάδε ἂν εἴη τὰ ἀγαθὰ: [8] εἰ μὲν ἓνα ἢ ’δύο καταλαμβάνοιεν τόπους, τὸν λοιπὸν ἂν τοῖς ἐναντίοις ὑπάρχειν: εἰ δὲ ’πάντας, χωρισθέντες ἂν καὶ μερισθέντες ἀσθενεστέρως διακέοιντο πρὸς τοὺς ’ὑπεναντίους ἀθρόους ὄντας, εἰ μὴ ἐκάστῳ μέρει ὑπερέχοιεν τῶν ἐν τῇ πόλει.’